

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "M." w W. uprzednio Komisji Organizacyjnej Spółdzielni Mieszkaniowej "M." w W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "P." w W.

o wydanie orzeczenia zastępującego uchwałę Zebrania Przedstawicieli o podziale Spółdzielni Mieszkaniowej "P." w W.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 września 2019 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 11 kwietnia 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odrzuca skargę kasacyjną;

2. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 27 listopada 2007 r. dokonał z dniem 9 października 2002 r. podziału Spółdzielni Mieszkaniowej „P.” w W. przez

wydzielenie Spółdzielni Mieszkaniowej „M.” w W. Orzekł m.in. o podziale funduszu udziałowego, funduszu wkładów budowlanych, funduszu remontowego i funduszu kulturalno - wychowawczego.

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2009 r., po rozpoznaniu apelacji złożonych przez powodów i pozwaną, m.in. uchylił w części wyrok Sądu Okręgowego i przekazał sprawę w tej części temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 5 czerwca 2014 r. dokonał podziału składników majątkowych oraz praw i zobowiązań Spółdzielni Mieszkaniowej „P.” w W. m.in. w ten sposób, że w pkt I.1.f, I.1.g, I.1.h, I.1.i orzekł o podziale funduszu zasobowego, funduszu udziałowego, funduszu kulturalno - oświatowego i funduszu remontowego. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 28 stycznia 2016 r., uwzględniając w części apelację pozwanej, m.in. uchylił punkty I.1.g, I.1.h i I.1.i oraz dodał pkt I.4. w brzmieniu: „Fundusze i środki, o których mowa w punkcie I.1, dzielone na dzień 31 grudnia 2002 r., po zarejestrowaniu Spółdzielni Mieszkaniowej „M.” w W. będą aktualizowane według zatwierdzonych sprawozdań finansowych, uchwał Zebrania Przedstawicieli dotychczasowej Spółdzielni dotyczących tych funduszy i środków oraz zasad wynikających z niniejszego podziału.”.

Spółdzielnia Mieszkaniowa „M.” w W. dnia 14 marca 2018 r. wystąpiła o wykładnię wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 28 stycznia 2016 r. w zakresie, w którym Sąd Apelacyjny, zmieniając wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 5 czerwca 2014 r., dodał wspomniany pkt I.4. Wskazała, że przytoczony punkt sentencji wyroku budzi wątpliwości co do rzeczywistej jego treści, w szczególności, czy obejmuje swym zakresem fundusz remontowy.

Sąd Apelacyjny w [...]. postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2018 r. dokonał wykładni wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 stycznia 2016 r. we wskazanym wyżej zakresie w ten sposób, że ustalił, iż opisana formuła aktualizacji podziału funduszy odnosi się do wszystkich dzielonych funduszy, w szczególności funduszu zasobowego, udziałowego, remontowego i kulturalno - oświatowego.

Sąd Apelacyjny miał na uwadze przede wszystkim oddanie rzeczywistej treści wyroku w kontekście motywów wyroku Sądu Apelacyjnego ze stycznia 2016 r., przy uwzględnieniu treści żądania pozwu, prawomocności części wyroku

z 2007 r. oraz zakresu zaskarżenia apelacją. Przyjął, że co do motywów wyroku Sądu Apelacyjnego odnoszących się do wykładanego punktu I.4, są one niewątpliwe: wynika z nich, że formuła aktualizacji, wychodząc z danych przyjętych na datę podziału i zatwierdzonego bilansu odnosi się do wszystkich dzielonych funduszy.

Pozwana wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego, zarzucając naruszenie prawa materialnego, mianowicie art. 45 ust. 1 Konstytucji, oraz naruszenie przepisów postępowania, mianowicie art. 365 § 1, art. 366 oraz art. 352 k.p.c. w związku z art. 365 § 1 k.p.c. i art. 366 k.p.c. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podniosła nieważność postępowania stosownie do art. 379 pkt 3 k.p.c., gdyż Sąd Apelacyjny wydał orzeczenie w sprawie, która została już prawomocnie osądzona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c., można wnieść skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Z przepisu tego *expressis verbis* wynika, że nie jest dopuszczalna skarga kasacyjna od postanowienia sądu wydanego w przedmiocie dokonania wykładni wyroku.

W skardze kasacyjnej podniesiono jednak zarzuty naruszenia prawa materialnego oraz przepisów postępowania, które zmierzają do wykazania, że Sąd Apelacyjny w zaskarżonym postanowieniu wykroczył poza granice wykładni wyroku i w istocie wydał nowe orzeczenie w sprawie z rażącym naruszeniem prawomocności orzeczeń sądowych.

Według art. 352 k.p.c., sąd, który wydał wyrok, rozstrzyga postanowieniem wątpliwości co do jego treści. Niewątpliwie w tym przepisie chodzi o wykładnię wyroku, co wynika z art. 353 k.p.c. oraz z nazwy oddziału 4 w rozdziale 1 dziale IV tytule VI księdze pierwszej części pierwszej k.p.c. („Sprostowanie, uzupełnienie i wykładnia wyroków”).

Konieczność dokonania wykładni wyroku zachodzi wtedy, gdy jego treść została sformułowana w sposób niejasny, uniemożliwiający jednoznaczne

rozumienie tekstu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2013 r., I UZ 6/11, niepubl.). W niniejszej sprawie wątpliwości co do treści wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 28 stycznia 2016 r. wiąże się z dodaniem do rozstrzygnięcia zamieszczonego w wyroku Sądu Okręgowego z dnia 5 czerwca 2014 r. punktu I.4, w którym odniesiono się w liczbie mnogiej do funduszy, o których mowa w punkcie I.1. W tym punkcie Sąd Okręgowy rzeczywiście rozstrzygnął o kilku funduszach. Jednakże w wyroku z dnia 28 stycznia 2016 r. Sąd Apelacyjny jednocześnie dokonał zmiany tego punktu polegającej na uchylił punkty I.1.g, I.1.h i I.1.i dotyczące funduszu udziałowego, funduszu kulturalno - oświatowego i funduszu remontowego. Przyczyną takiego rozstrzygnięcia była okoliczność, że Sąd Okręgowy prawomocnie orzekł o podziale tych funduszy w wyroku z dnia 27 listopada 2007 r. W efekcie w wyroku Sądu Okręgowego z dnia 5 czerwca 2014 r. pozostało rozstrzygnięcie w punkcie I.1.f dotyczące podziału funduszu zasobowego, zaś rozstrzygnięcia odnoszące się do podziału innych funduszy znajdują się w wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27 listopada 2007 r. Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia obszernie i przekonująco wyjaśnił, dlaczego sformułowanie punktu I.4 należy odnosić do czterech funduszy, a nie tylko jednego z nich.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.